

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LUCCA BERTOLLI

Commedia dell'arte in tre atti

door

Joost Vercaemst

Vrij naar Carlo Goldoni

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2263

Dramatis Personae

SILVIO LOMBARDI : verliefde zoon van dottore Lombardi
 CLARICE DI BISOGNIE : verliefde dochter van Pantalone.
 PANTALONE DI BISOGNIE : vader van verliefde dochter
 DOTTORE LOMBARDI : vader van verliefde zoon
 BRIGHELLA CAVICCHIO : herbergier, eigenaar van de
 flipperkast
 SMERALDINA : vriendin van Clarice
 TRUFFALDINO BATOCCIO : de knecht van twee meesters
 BEATRICE RASPONI : zus van de overleden Federigo
 Rasponi
 Twee dragers van Florindo
 FLORINDO ARETUSI : vriendje van Beatrice
 Vier bedienden van Brighella
 Buitensmijter
 Twee dragers van Truffaldino
 Kok
 Twee bedienden 'uit de zaal'

Decor

Het hele stuk speelt zich af in een gigantische
 flipperkast. Deze commedia dell' arte is een spel in
 een spel. Het heeft ook ontelbare interessante in- en
 uitvalswegen en biedt ruimte voor verrassende effec-
 ten.

Ouverture

Voor de ouverture begint, schalt 'The Pinball Wizzard'
 van The Who door de zaal.
 Choreografische uitbeelding van het opstarten van de
 commedia door de flipper in gang te trekken.

ATTO PRIMO

Scena 1

(Silvio, Pantalone, Dottore, Clarice, Brighella, Smeraldina)

(Clarice en Silvio liggen op de grond, niet te dicht bij elkaar en denken aan elkaar)

SILVIO : *(ligt op zijn rug, staart naar de hemel)*

Clarice, Clarice, Clarice
vraag me mee, neem me mee, sleur me mee
Van bergen maken we putten
Van zeeën maken we woestijnen
Tussen de leeuwen zullen we dutten
We maken moes van everzwijnen

CLARICE : *(ligt ook op haar rug)*

Silviootje, Silviootje
m'n liefste idiootje
op stranden wil ik hossen
op wolken wil ik glijden
ik wil dansen in de bossen
en op wilde paarden rijden.

SILVIO : *(draait zich om)* Clarice?

CLARICE : Hmm.

SILVIO : Zou't kunnen?

CLARICE : Nu vader er niets meer op tegen heeft dat we vriendjes zijn, hoeven we zelfs niet meer stiekem af te spreken om elkaar te zien.

SILVIO : Ja en dat dankzij onze goede vriend Federigo Rasponi die *(veinst emotie)* ... nagelaten heeft te ademen en pieredood is.

CLARICE : *(lacht)* Zeg dat wel. Sst, onze vaders.

(Pantalone op met Dottore)

DOTTORE : Signor Pantalone, mijn zoon Silvio is de meest goedhartige en eerlijkste jongen die er in Venetië rondloopt. Maxime honestus honestissimus quoque.

PANTALONE : En mijn dochter Clarice zal altijd het schattigste en liefste meisje blijven zolang er water stroomt in het Canal Grande.

DOTTORE : Als dat later geen bruiloft wordt, weet ik het niet meer. Daar moet op geklonken worden. Brighella! (*Brighella komt op*) En dan nog te bedenken, Pantalone, dat je eerst niets van Silvio moest weten.

BRIGHELLA : Signori?

DOTTORE : Twee maal ice tea en (*kijkt naar Silvio en Clarice*) twee ijsjes.

PANTALONE : Trakteer je?

DOTTORE : Natuurlijk. Als mijn Silvio gelukkig is, ben ik dat ook. Amor omnia vincit improbus.

PANTALONE : (*roept Brighella na*) En een reep chocolade. (*tegen Dottore*) Neen, begrijp me niet verkeerd, Dottore Lombardi, ik had niets tegen je zoon, hij lijkt me inderdaad een fidele kerel. Maar ik had Clarice beloofd aan een zekere Federigo Rasponi uit Turijn. Indien hij niet gestorven was...

SILVIO : Ik heb blijkbaar geluk gehad. En jij, heb jij geluk gehad of had je liever met die...

CLARICE : Lieve Silvio, misschien zou ik later met die heer uit Turijn zijn getrouwd uit gehoorzaamheid aan mijn vader maar jij alleen zou die vlinders in mijn buik doen kunnen fladderen.

(*Brighella en Smeraldina op met ijs en drank*)

DOTTORE : Hoe is die Federigo Rasponi aan zijn eind gekomen?

PANTALONE : Gezondheid. De ongelukkige. 's Nachts is hij gedood in een duel. Hij werd neergestoken. Meer weet ik er ook niet over.

DOTTORE : En dat gebeurde in Turijn?

PANTALONE : Ja.

BRIGHELLA : Oh, arme Federigo Rasponi. Het is verschrikkelijk dat te horen.

PANTALONE : (*tot Brighella*) Heb jij Federigo Rasponi gekend?

BRIGHELLA : Of ik hem gekend heb? Ik heb drie jaar in Turijn gewoond. Zijn zus, Beatrice, heb ik ook gekend. Een leuk, frivool meisje. Soms een beetje eigenaardig want ze liep vaak in mannenkleden rond. Federigo Rasponi, wie had dat kunnen denken?

(*Silvio en Clarice wisselen van ijsje*)

PANTALONE : Tja, een ongeluk ligt vaak in een klein hoekje. Maar laten we die treurige geschiedenis vergeten. Vriend Brighella, indien je eens naar je keuken zou trekken en er iets lekkers zou klaarmaken. Het is eender wat. De Dottore trakteert.

(*Dottore kijkt verschrikt op maar krijgt de kans niet te antwoorden*)

BRIGHELLA : Prima. 't Is niet om op te scheppen, signor Pantalone, maar in mijn herberg is iedereen heel tevreden. Weet je, ik heb klanten die nergens anders willen eten dan bij mij. U zult iets overheerlijks van mij krijgen. (*de flipperbel gaat*) Smeraldina, ga eens open doen. (*af*)

DOTTORE : Smaakt het kinderen.

SILVIO : En of.

CLARICE : Ik heb zelden zo'n lekker ijs gegeten, Dottore.

SMERALDINA : (*terug op*) Het is een knecht van een vreemdeling, signor. Hij heeft een boodschap voor u. Hij wil u spreken.

PANTALONE : Laat hem dan binnenkomen.

Scena 2

(Truffaldino, Smeraldina en vorigen)

TRUFFALDINO : Mijn allernederigste groet, uw dienstwillige dienaar, signori. Wat een eer om in zo'n hoog gezelschap te mogen vertoeven.

PANTALONE : Wie ben je vriend? Wat bracht jou hierheen?

TRUFFALDINO : (*wijst op Clarice*) Wie is dat?

PANTALONE : Dat is mijn dochter.

TRUFFALDINO : Mooi.

SMERALDINA : Ze zal later trouwen met Silvio.

TRUFFALDINO : Minder mooi. En wie bent u?

SMERALDINA : Ik ben haar vriendinnetje.

TRUFFALDINO : Gelukzak.

PANTALONE : Komaan, Signore, genoeg. Waarvoor kom je? Wie ben je? Wie zendt je?

TRUFFALDINO : Wacht even, wacht even. Niet zo vlug. Drie vragen is meer dan een eenvoudig mens in een keer kan beantwoorden.

PANTALONE : (*tegen Dottore*) Ik geloof dat hij gek is.

DOTTORE : (*tegen Pantalone*) Of hij is een grappenmaker, factor jocurum.

TRUFFALDINO : Weet jij al met wie je later zal trouwen?

SMERALDINA : Nee, helaas nog niet.

PANTALONE : Wil je nu eens zeggen wie je bent en je met je eigen zaken bemoeien?

TRUFFALDINO : Als je wil weten wie ik ben dan ben ik in een paar woorden klaar. Ik ben de knecht van mijn meester. (*tot Smeraldina*) Waar waren wij gebleven?

PANTALONE : Wie is je meester?

TRUFFALDINO : Signor Federigo Rasponi. Hij is mijn meester. Hij is met de boot gekomen en wacht buiten.

PANTALONE : Wie zei je?

TRUFFALDINO : Federigo Rasponi. En als je wil weten wie ik ben. Ik ben Truffaldino Battochio uit Bergamo. (*tot Smeraldina*) Laat ons verder praten.

PANTALONE : Zeg me nog eens hoe je meester heet.

TRUFFALDINO : (*terzijde*) Arme sukkel. Hij zal een beetje doof zijn. (*roept*) Mijn meester is Federigo Rasponi uit Turijn! Torino! (*stil*) Terrone!!

PANTALONE : Kom, kom je bent niet goed wijs. Federigo Rasponi uit Turijn is dood.

TRUFFALDINO : (*doodernstig*) Is hij dood?

PANTALONE : Als een pier. Een dooie pier dan wel.

TRUFFALDINO : Weet u het zeker?

DOTTORE : Het is de waarheid. Weritatis weritatis.

TRUFFALDINO : Hemel, dan moet hem iets overkomen zijn. (*neemt afscheid*) Met uw toestemming... (*af*)

DOTTORE : Wat een rare snaak. Een grappenmaker of een gek.

PANTALONE : Of allebei.

BRIGHELLA : Als je het mij vraagt is hij eerder een beetje getikt.

SMERALDINA : Het is anders wel een vlotte kerel. Ik mag hem wel.

PANTALONE : Maar wat was dat voor een verhaal van Federigo Rasponi.

CLARICE : Als dat waar is dan ben ik verloren.

TRUFFALDINO : (*terug*) Ik ben één en al verbazing over uw gedrag, signore. Zo mag u een arme bliksem als ik niet behandelen.

DOTTORE : Wat hebben wij u gedaan?

TRUFFALDINO : Mij wijsmaken dat Signor Rasponi dood is. Hij staat buiten. Levend en gezond. En hij wil u bezoeken.

PANTALONE : Signor Federigo?

TRUFFALDINO : Signor Federigo.

PANTALONE : Rasponi?

TRUFFALDINO : Rasponi.

PANTALONE : Uit Turijn?

TRUFFALDINO : Uit Turijn. (*de Dottore neemt de koorts van Truffaldino*) Hé, ik ben niet ziek. Geloven jullie me niet? Ik zeg jullie dat hij buiten wacht.

PANTALONE : Ik heb zin om op zijn kop te timmeren.

DOTTORE : Neen ik weet iets veel beter. Laat maar binnen-zweven, die verrezen dode.

TRUFFALDINO : Dat hij dood was en verrezen dat kan gerust waar zijn. Maar dat hij leeft zult u met uw eigen ogen zien. (*tot Clarice*) Wat u betreft, Signorina, we praten op een rustiger moment wel verder. (*af*)

CLARICE : Oh, Silvio, ik ben bang.

SILVIO : Niet nodig. Wat er ook gebeurt, jij blijft bij mij.

BRIGHELLA : Zoals ik al zei, Signori, ik heb Federigo Rasponi goed gekend. Als hij het is, zal ik hem zeker herkennen. Ons maken ze niets wijs.

Scena 3

(Beatrice in mannenkleren, onder de naam van Federigo, en de vorigen)

BEATRICE : Signor Pantalone, ik ben helemaal niet tevreden over de manier waarop u mij behandelt. Ik stuur mijn knecht naar binnen met de vraag of u mij wil ontvangen en u laat mij zo lang buiten wachten.

PANTALONE : Het spijt me... maar wie bent u, Signore?

BEATRICE : Federigo Rasponi uit Turijn.

BRIGHELLA : (*terzijde*) Wat krijgen we nu? Dat is signor Federigo niet maar zijn zuster Beatrice.

PANTALONE : Excuseert u mij... Het doet me deugd te zien dat u nog leeft. We hadden minder goed nieuws over u ontvangen.

BEATRICE : Dat weet ik. Er werd over mij verteld dat ik omkwam in een vechtpartij maar ik was slechts gewond. Na mijn genezing ben ik dan naar Venetië gekomen zoals ik met u had afgesproken. Hier zijn vier schuldbrieven.

Ik heb nog heel wat geld van u te goed. Dat komt ongetwijfeld in orde?

PANTALONE : *(neemt de brieven)* Natuurlijk, signor Rasponi, natuurlijk. *(leest de brieven aandachtig)*

CLARICE : Silvio, doe iets.

SILVIO : Geen paniek.

BEATRICE : *(merkt Brighella op)* Mamma mia! Brighella. Hoe komt die hier voor de duivel? Hij zal me zeker herkennen. Hij mag me niet door de mand laten vallen. *(luid tot Brighella)* Mijn vriend, ik ken jou.

BRIGHELLA : Jazeker, herinnert u zich Brighella Cavicchio uit Turijn niet?

BEATRICE : Ja, natuurlijk. Goede vriend, wat doe jij in Venetië? *(stil)* In hemelsnaam verraadt me niet dan kan je iets verdienen.

BRIGHELLA : *(stil)* U kunt op mij rekenen. *(luid)* Ik heb hier een herberg.

PANTALONE : Deze brieven zijn echt. Ik ben verplicht te geloven dat u het bent.

BEATRICE : Indien u nog twijfelt... daar staat mijn vriend Brighella. Hij kan bevestigen dat ik het ben. *(stil tot Brighella)* Je krijgt 10 dukaten van me.

BRIGHELLA : Zonder twijfel, Signore, ik bevestig het. *(terzijde)* Voor 10 dukaten bevestig ik alles.

CLARICE : Vader?

SILVIO : Niet wanhopen. Ik laat je niet in de steek.

BEATRICE : Signor Pantalone, wie is deze Signorina?

PANTALONE : Zij is Clarice, mijn dochter.

BEATRICE : Zo, dat ben jij dus. Naar het schijnt zijn we voorbestemd voor elkaar.

PANTALONE : Inderdaad, Signore, dat was de schriftelijke afspraak. *(terzijde)* De poppen gaan aan het dansen.

BEATRICE : Signorina, ik ben vereerd.

CLARICE : *(droog)* Goeiedag.

BEATRICE : Ze ontvangt me erg koel.

PANTALONE : Daar kan ik niets aan verhelpen. Ze is wat verlegen van aard.

BEATRICE : *(tot Silvio)* En dit is nog een lid van de familie?

PANTALONE : *(vlug)* Inderdaad. Dat is euh... mijn neef.

SILVIO : Ik ben de neef helemaal niet. Ik trouw later met Clarice.

CLARICE : Bravo. Laat je niet in de hoek murwen. Zeg wat er op je hart ligt maar wind je niet op.

BEATRICE : *(tot Pantalone)* Hoezo? Clarice werd toch aan mij beloofd? Wat heeft dat te betekenen?

PANTALONE : Kalm. Kalm. Kalm. Mijn beste Signor Federigo, tot nu toe was je eigenlijk een beetje dood en daarom gaf ik de toestemming aan mijn dochter om met Silvio op te trekken. Maar dat is geen probleem. U leeft weer en u bent ruimschoots op tijd gekomen. Ik hou me aan mijn woord. *(tot Silvio, met een vernietigende blik)* Silvio zal vast wel begrijpen dat ik een gegeven woord niet kan breken.

SILVIO : Signor Federigo is niet geïnteresseerd in iemand anders vriendinnetje.

BEATRICE : Och, zo nauw kijk ik niet. Beloofd is beloofd. Later wordt ze van mij.

SILVIO : *(raast)* Signore, u bent te laat gekomen. Eigenlijk bent u dood en dood is dood. U speelt met andermans voeten. Als signor Pantalone onrechtvaardig is en Clarice van mij afneemt, zal ik mij wreken en wie Clarice wil afsnoepen is nog lang niet thuis. *(ijlt af)*

DOTTORE : *(terzijde)* Bravo. Die zit. Sedet.

BEATRICE : *(terzijde)* Een pittig knaapje. Ik mag hem wel.

PANTALONE : *(terzijde)* Idioot. Straks begint Federigo Rasponi ook keet te schoppen.

BEATRICE : Wat vind jij er eigenlijk van, signorina?

CLARICE : Jij bent gekomen om mij in het ongeluk te storten. *(af)*

Scena 4

(Pantalone, Beatrice, Brighella, Smeraldina)

PANTALONE : Brutaal nest! (*wil haar achterna*)

BEATRICE : Wacht, signor Pantalone. Dwing haar niet. Laten we eerst eens onze zaken afhandelen. Ik heb nog heel wat geld van u te goed. Zoals u wel weet was dat de reden van mijn komst hier naar Venetië.

PANTALONE : Op het ogenblik is mijn kassier er niet. Ik kan u onmogelijk de hele som geven.

BEATRICE : Geen probleem. Ik ga toch nog eerst even de stad in met Brighella. Ik heb nog het een en het ander te doen en hij kent de stad op zijn duimpje.

PANTALONE : Zoals u wilt. Als ik u ergens mee van dienst kan zijn...

BEATRICE : Wel ja, misschien kunt u mij alvast een voorschot van 100 dukaten geven. Zoveel geld heb ik nu ook weer niet bij.

PANTALONE : Zeker, signor, u logeert in de herberg van Brighella?

BEATRICE : Inderdaad, u kunt gerust het geld aan mijn knecht geven als ik er niet ben. Hij is volledig te vertrouwen.

SMERALDINA : (*op*) Signor Pantalone, u wordt gevraagd.

PANTALONE : Brighella, jij bent hier thuis. Zorg jij voor signor Rasponi? Ik zie u straks wel? (*af met Smeraldina*)

BEATRICE : Reken maar.

Scena 5

(Beatrice, Brighella)

BRIGHELLA : Mag ik nu weten, signora Beatrice...

BEATRICE : Zachtjes! Verraad mij niet in 's hemelsnaam. Luister, mijn arme broer Federigo is dood. Hij werd omgebracht door vrienden van Florindo Aretusi.

BRIGHELLA : Florindo Aretusi?

BEATRICE : Ja. Mijn broer kon niet goed verdragen dat Florindo en ik zo goed overeen kwamen. Daarom stapte hij op een goede morgen op hem af en verkocht hem een paar dreunen tegen zijn hoofd. Florindo's vrienden namen dat niet en namen weerwraak. Met het gekende gevolg.

BRIGHELLA : En waar is Florindo nu?

BEATRICE : Wist ik het maar. Hij is gevlucht omdat hij bang was voor het gerecht. Uiteraard was hij verdachte nummer één.

BRIGHELLA : Wat doet u hier dan?

BEATRICE : Ik heb de brieven van mijn broer gevonden waarin staat dat hij nog een hele som geld verschuldigd is. Ik heb me verkleed in hem. Zo kan ik geld ophalen om mijn vriendje te zoeken. Hij is al zo lang weg en heeft geen lire op zak.

BRIGHELLA : Echt iets voor u, signora, u bent altijd al een beetje eigenaardig geweest maar reken op mij, vraag wat je maar wil, ik sta altijd tot uw beschikking. Waar is je knecht?

BEATRICE : Hij staat buiten te wachten.

BRIGHELLA : Hij lijkt me een rare snoeshaan.

BEATRICE : Ik heb hem onderweg opgepikt. Hij lijkt me heel betrouwbaar.

Scena 6

(Truffaldino alleen)

TRUFFALDINO : *(ligt met z'n ogen toe op z'n rug op scène, droomt hardop, in extase)* Ravioli di ricotta, spaghetti bolognese, tagliatelli al prosciutto e piselli, testaroli al pesto, lasagne pasticciate, farfalle al

salmone, cannelloni al mascarpone, orechiette con braciolette. Och, m'n maag krult van de honger. Bij deze meester krijg je maar zo'n beetje eten. Hoor! Mijn ingewanden smeken om eten. En dan nog liefst veel en lekker. Als knecht van een meester verdien je te weinig om uitgebreid uit eten te gaan. Waarom koos ik ook geen ander baantje?... Of een extra baantje...?

Scena 7

(Florindo komt op, gevolgd door twee dragers die een koffer meezeulen. Ze zien Truffaldino niet)

DRAGER 1 : Signore, ik kan niet meer.

DRAGER 2 : Deze koffer is niet te dragen.

DRAGER 1 : U mishandelt knechten als u ze zo'n gewicht laat sleuren.

DRAGER 2 : Wij zullen klacht indienen. Dit kan niet.

FLORINDO : Ik wist op voorhand dat jullie niet zouden deugen. De knechten van vandaag zijn bang een inspanning te leveren.

DRAGER 1 : Dat noem ik geen inspanning meer, signor. Dat is beulenwerk.

DRAGER 2 : Dit is beneden onze waardigheid ...

DRAGER 1 : en boven onze kracht.

DRAGER 2 : U zoekt het zelf maar uit.

DRAGER 1 : Voor mijn part kruipt u zelf maar in de koffer.

FLORINDO : Scheer jullie weg! Ik heb geen nietsnutten nodig.

DRAGER 1 : Eerst onze centen.

FLORINDO : Centen?

DRAGER 2 : Ons loon.

FLORINDO : Jullie loon? Hier is jullie loon. *(hij geeft beiden een trap onder de broek.)*

Scena 8

(Florindo en Truffaldino)

FLORINDO : Daar sta ik dan. Een meester zonder knecht.

(Truffaldino merkt Florindo op)

TRUFFALDINO : Kan ik u helpen met uw koffertje?

FLORINDO : Wie noemt mijn loodzware kist een koffertje?

TRUFFALDINO : Een knecht op zoek hoe hij een extra lire kan verdienen.

FLORINDO : *(terzijde)* Hij komt als door de hemel geroepen.
(tot Truffaldino) Mijn twee vorige knechten lieten de koffer staan omdat hij teveel woog en nu ga jij op je eentje m'n koffer die herberg binnendragen.

TRUFFALDINO : Geen probleem *(Truffaldino zet zijn rug tegen de koffer en duwt hem zo de herberg in)*

FLORINDO : Jij lijkt me een handige jongen. Heb je voor het ogenblik een meester?

TRUFFALDINO : *(kijkt rond)* Voor het ogenblik... heb ik er geen.

FLORINDO : Ben je zonder meester?

TRUFFALDINO : Ja... u ziet het. Ik ben zonder meester.
(terzijde) Mijn meester is nergens te zien dus lieg ik niet.

FLORINDO : Hoe kan ik weten dat je te vertrouwen bent. Woon je hier in Venetië?

TRUFFALDINO : Neen, ik kom uit Bergamo. Ik ben hier pas sinds vanmorgen. Als u inlichtingen over mij wilt hebben dan moet u maar naar Bergamo gaan. Daar kent iedereen me.

FLORINDO : Heb je zin om bij mij in dienst te komen?

TRUFFALDINO : Dat hangt er vanaf hoeveel je mij betaalt.

FLORINDO : Hoeveel stel je voor?

TRUFFALDINO : Ik heb eens bij een meester gewerkt en die gaf mij drie dukaten.

FLORINDO : Die kan je ook krijgen.

TRUFFALDINO : U zou me een tikkeltje meer moeten geven.

FLORINDO : Goed. Drie dukaten en elke dag een dessert.

TRUFFALDINO : O.K.

FLORINDO : Het eerste wat je moet doen is naar het postkantoor gaan en er de brieven ophalen voor Florindo Aretusi, als die er zijn.

TRUFFALDINO : Voor Florindo Aretusi. Goed. Vergeet vooral geen eten te bestellen in de herberg. Ik wil een pannekoek met ijs en chocolade als dessert.

FLORINDO : Een rare snaak maar ik mag hem wel. (*Florindo in herberg*)

Scena 9

(*Truffaldino, Brighella en Beatrice*)

TRUFFALDINO : Tarara, drie dukaten en elke dag een dessert en dat als extraatje op mijn ander loon. Ik ben nog slimmer dan ik dacht. Een brief halen, juist. (*wil afgaan*)

BEATRICE : Hé, knecht, is dat op mij wachten?

TRUFFALDINO : (*terzijde*) Hemel, mijn andere meester. Hier ben ik, signor, ik wacht op u.

BEATRICE : Waarom wacht je niet hier zoals ik je gevraagd had?

TRUFFALDINO : Ik had honger en ik liep wat heen en weer om de honger te vergeten.

BEATRICE : Ga onmiddellijk naar de boot uit Turijn en haal er mijn koffer uit en breng die naar de herberg van Brighella. Ga ook eens naar het postkantoor en vraag of er brieven zijn voor Federigo Rasponi of Beatrice Rasponi want normaal gezien zou mijn zuster met mij meegekomen zijn maar ze is ziek geworden net voor het vertrek.

BRIGHELLA : (*is ondertussen erbij gekomen*) Zeg, knecht, wil je ook voor mij een boodschap doen?

TRUFFALDINO : U zegt maar.

BRIGHELLA : Haal eens een fles olijfolie van een goed merk.
Filippo of Bertolli. Ik zit zonder.

TRUFFALDINO : Koffer, brief voor Federigo of Beatrice
Rasponi, olijfolie. Okido. (*Beatrice en Brighella af
in herberg*)

Scena 10

(Truffaldino en Silvio)

TRUFFALDINO : Ja, en nu? Er zijn er honderd die een meester
zoeken en ik zit er met twee opgescheept. Wat moet ik
met twee beginnen? Ik kan ze toch niet allebei tege-
lijk bedienen. Of wel? Dat zou nog eens een stunt
zijn. Twee meesters tegelijk. Eten voor twee. Loon
voor twee. En als ze het merken wat dan nog? Als één
van de twee me wegstuurt dan heb ik nog altijd de
andere. Vooruit, aan het werk. Naar het postkantoor
voor de post voor twee meesters.

SILVIO : (*terzijde*) Dat is de knecht van Federigo Rasponi.
(*tot Truffaldino*) Hey, kom eens hier.

TRUFFALDINO : Signore.

SILVIO : Waar is je meester?

TRUFFALDINO : Binnen in de herberg.

SILVIO : Ga naar binnen en zeg dat hij onmiddellijk naar
buiten moet komen als hij durft.

TRUFFALDINO : Maar, signor,...

SILVIO : Onmiddellijk!

TRUFFALDINO : U moet weten dat...

SILVIO : NU!

TRUFFALDINO : Maar WIE moet er dan naar buiten komen?

SILVIO : Ben je doof misschien. Haal je meester zeg ik.

TRUFFALDINO : (*terzijde*) Geen idee. De eerste die ik tegen
kom stuur ik naar buiten.